GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA,
pateikta 2021 m. balandžio 29 d.[1]

Byla C-783/19

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne
prieš
GB

(*Audiencia Provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas, Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsauga – Paslaugos – Aliuzijos sąvoka – Produktų panašumas – SKVN „Champagne“ – Pavadinimo „Champanillo“ naudojimas teikiant maitinimo paslaugas“

1. Šioje išvadoje nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su Reglamento Nr. 1308/2013[2] 103 straipsnio išaiškinimu.

2. Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (toliau – CIVC) ir GB ginčą dėl žymens CHAMPANILLO naudojimo prekyboje nurodant komercines įstaigas, kuriose teikiamos maitinimo paslaugos.

I. Teisinis pagrindas

3. Reglamento Nr. 1308/2013 92 straipsnio, įtraukto į šio reglamento 2 skirsnį, 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Šiame skirsnyje nustatytos su kilmės vietos nuorodomis, geografinėmis nuorodomis ir tradiciniais terminais susijusios taisyklės taikomos VII priedo II dalies 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ir 16 punktuose nurodytiems produktams[3].

2. 1 dalyje nurodytos taisyklės grindžiamos:

a) vartotojų ir gamintojų teisėtų interesų apsauga;

[1] Originalo kalba: italų.

[2] 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013, p. 671; klaidų ištaisymas OL L 130, 2016, p. 17).

[3] Kalbama apie vyno produktus. Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 5 punkte pateikiamos „rūšinio putojančio vyno“, t. y. kategorijos, kuriai priskiriamas šampanas, charakteristikos.

b) atitinkamų produktų vidaus rinkos sklandaus veikimo užtikrinimu; ir

c) kokybiškų produktų, nurodytų šiame skirsnyje, gamybos skatinimu, kartu leidžiant taikyti nacionalines kokybės politikos priemones.“

4. Šio reglamento 93 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta:

„1. [Reglamento Nr. 1308/2013 2 skirsnyje] vartojamų terminų apibrėžtys:

a) kilmės vietos nuoroda – regiono, konkrečios vietovės arba, išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, šalies pavadinimas, vartojamas apibūdinti 92 straipsnio 1 dalyje nurodytam produktui, atitinkančiam šiuos reikalavimus:

   i) produkto kokybę ir savybes iš esmės arba išimtinai lėmė tam tikra geografinė aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais;

   ii) vynuogės, iš kurių pagamintas produktas, yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;

   iii) produktas gaminamas toje geografinėje vietovėje; ir

   iv) produktas pagamintas iš *Vitis vinifera* veislės vynmedžių vynuogių <…>.“

5. Šio reglamento 103 straipsnio „Apsauga“ 2 dalyje nustatyta:

„Saugoma kilmės vietos nuoroda [(SKVN])) bei saugoma geografinė nuoroda [(SGN)], taip pat ir vynas, kuriam suteiktas tas saugomas pavadinimas laikantis produktų specifikacijų, saugomi nuo:

a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio to saugomo pavadinimo vartojimo komerciniais tikslais:

   i) panašiems produktams, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos; arba

   ii) jeigu taip naudojant išnaudojamas kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos geras vardas;

b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė arba jei saugomas pavadinimas yra išverstas, transkribuotas ar transliteruotas arba prie jo rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas kaip“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar pan.;

<…>“

6. Pagal Reglamento Nr. 1308/2013 104 straipsnio pirmą sakinį „Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių [SKVN] ir [SGN] elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai“.

7. Pagal Reglamento Nr. 1308/2013 107 straipsnio 1 dalį kai kurios iki šio reglamento įsigaliojimo egzistavusios vynų SKVN yra automatiškai saugomos pagal šį reglamentą, jos išvardytos šio reglamento 104 straipsnyje numatytame registre. Pavadinimas „Champagne“ yra SKVN, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1308/2013 93 straipsnio 1 dalies a punktą, kuri įregistruota

Sąjungos lygmeniu [4] ir yra saugoma pagal šio reglamento 107 straipsnio 1 dalį, nes egzistavo iki šio reglamento įsigaliojimo. Šis pavadinimas skirtas (baltiems arba rožiniams) rūšiniams putojantiems vynams, apibrėžtiems Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 5 punkte, pagamintiems laikantis atitinkamoje produkto specifikacijoje nurodytų reikalavimų tam tikrose Prancūzijos Marnos ir Obo departamentų vietovėse ar kaimuose ir Grand Est regione.

II. Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

8. Apeliantas pagrindinėje byloje CIVC yra Prancūzijos teisės pripažinta pusiau valstybinė įstaiga, turinti juridinio asmens statusą, atsakinga už šampano gamintojų interesų apsaugą. CIVC pareiškė ieškinį *Juzgado mercantil de Barcelona* (Barselonos komercinių bylų teismas, Ispanija), siekdamas, kad GB, kita apeliacinio proceso šalis pagrindinėje byloje, nebenaudotų – įskaitant socialiniuose tinkluose („Instagram“ ir „Facebook“) – žymens CHAMPANILLO, pašalintų iš rinkos ir interneto visas iškabas, reklaminius ar komercinius leidinius, kuriuose naudojamas šis žymuo, taip pat domeno pavadinimą „champanillo.es“. GB, tapęs proceso šalimi, nurodė, kad žymuo CHAMPANILLO naudojamas kaip maitinimo įstaigų (Katalonijos autonominėje bendruomenėje esančių tapų barų) komercinis pavadinimas, nekeliant jokio pavojaus, kad jis bus supainiotas su produktais, kuriems taikomas pavadinimas „Champagne“, taip pat neketinant pakenkti šio pavadinimo geram vardui.

9. *Juzgado mercantil de Barcelona* (Barselonos komercinių bylų teismas) atmetė visus CIVC reikalavimus. Šis teismas nurodė, kad naudojant žymenį CHAMPANILLO nėra daroma aliuzija pažeidžiant teises į SKVN „Champagne“, nes jis naudojamas ne alkoholiniam gėrimui žymėti, bet maitinimo įstaigoms, kuriose nėra parduodamas šampanas, taigi kitiems produktams nei tie, kuriems taikoma SKVN ir kurie skirti kitai tikslinei grupei. Šio sprendimo motyvuojamojoje dalyje *Juzgado mercantil de Barcelona* (Barselonos komercinių bylų teismas) rėmėsi gairėmis, *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) pateiktomis 2016 m. sprendime, kuriame šis nusprendė, kad žodžio CHAMPÌN naudojimas teikiant rinkai gazuotą nealkoholinį gėrimą iš vaisių, geriamą per vaikų šventes, nepažeidžia teisių į SKVN „Champagne“, nes, nepaisant šių dviejų žymenų fonetinio panašumo, minėti produktai ir jų tikslinės grupės skiriasi [5].

10. CIVC apeliacine tvarka apskundė *Juzgado mercantil de Barcelona* (Barselonos komercinių bylų teismas) sprendimą *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas, Ispanija). Pastarasis nurodo, kad: i) GB du kartus bandė įregistruoti žymenį CHAMPANILLO kaip prekių ženklą Ispanijos patentų biure ir kad šios paraiškos, prieštaraujant CIVC, buvo atmestos 2011 m. vasario 8 d. ir 2015 m. balandžio 14 d. sprendimais; ii) GB kaip grafinę priemonę reklamuoti savo įstaigoms naudoja dviejų taurių su putojančiu gėrimu nuotrauką; iii) CIVC pateikė dokumentų, įrodančių, kad GB iki 2015 m. savo įstaigose pardavinėjo putojantį vyną [6] pavadinimu „Champanillo“ ir kad prekybą nutraukė tik pareikalavus CIVC.

11. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad tiek pagal Reglamento Nr. 510/2006 [7] 13 straipsnį, tiek pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnį užtikrinama SKVN apsauga, kiek tai susiję su produktais, darant vienintelę išimtį 103 straipsnio 2 dalies b punkte, kuriame minimos ir paslaugos. Šis teismas nurodo, kad jam kyla abejonių dėl Sąjungos teisės

4 Nr. PDO-FR-A1359.

5 2016 m. kovo 1 d. sprendimas (ECLI:ES:TS:2016:771).

6 Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą kai kuriose vietose minimas „gėrimas“, kitose – „vynas“.

7 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, 2006, p. 12).

nuostatų, reglamentuojančių SKVN apsaugą, taikymo srities ir teisingo aiškinimo tuo atveju, kai žymuo, dėl kurio kilo ginčas, su šiuo pavadinimu naudojamas prekyboje siekiant žymėti ne produktus, bet paslaugas.

12. Tokiomis aplinkybėmis *Audiencia Provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar į kilmės vietos nuorodos apsaugos taikymo sritį patenka ne tik panašūs produktai, bet ir paslaugos, kurios galėtų būti susijusios su tiesioginiu arba netiesioginiu tų produktų platinimu?

2. Ar, atsižvelgiant į pažeidimo dėl aliuzijos pavojų, kaip nurodyta minėtuose Bendrijos reglamentų straipsniuose, pirmiausia reikia atlikti pavadinimo analizę, siekiant nustatyti, koks poveikis daromas vidutiniam vartotojui, ar, siekiant išanalizuoti šį pažeidimo dėl aliuzijos pavojų, pirmiausia reikia nustatyti, ar kalbama apie tuos pačius produktus, panašius produktus arba sudėtinius produktus, tarp kurių sudedamųjų dalių yra produktas, kuriam taikoma saugoma kilmės vietos nuoroda?

3. Ar pažeidimo dėl aliuzijos pavojus turi būti nustatytas taikant objektyvius kriterijus, kai pavadinimai visiškai sutampa arba yra labai panašūs, ar reikia atsižvelgti į produktus ir paslaugas, į kuriuos arba kuriais daroma aliuzija, kad būtų galima nuspręsti, kad aliuzijos pavojus yra menkas arba nereikšmingas?

4. Ar tais atvejais, kai kyla aliuzijos arba pasinaudojimo geru vardu pavojus, nurodytuose teisės aktuose numatyta apsauga yra speciali apsauga, susijusi su šių produktų ypatumais, ar apsauga būtinai turi būti susieta su taisyklėmis dėl nesąžiningos konkurencijos?“

13. Pagal Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį rašytines pastabas pateikė CIVC, Prancūzijos ir Italijos vyriausybės ir Komisija. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 61 straipsnio 1 dalį taikydamas proceso organizavimo priemonę Teisingumo Teismas paprašė pagrindinės bylos šalių ir Statuto 23 straipsnyje nurodytų suinteresuotųjų asmenų raštu atsakyti į tam tikrus klausimus. CIVC, GB, Prancūzijos ir Italijos vyriausybės ir Komisija į juos atsakė.

III. Analizė

A. Preliminarios pastabos

14. Prieš pradedant nagrinėti prejudicinius klausimus reikia paaiškinti prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodomą reglamentavimo sistemą.

15. Pirmiausia iš šios nutarties paaiškėja, kad *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) mano, jog pagrindinei bylai taikoma tiek 1973 m. birželio 27 d. dvišalė Prancūzijos Respublikos ir Ispanijos valstybės konvencija dėl kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ir tam tikrų produktų pavadinimų apsaugos [8], tiek, vadovaujantis šia konvencija, 2010 m.

[8] JORF, 1975 m. balandžio 18 d., p. 4011.

lapkričio 22 d. Dekretas Nr. 2010-1441 dėl saugomos kilmės vietos nuorodos „Champagne“ [9] ir Prancūzijos žemės ūkio kodekso L 643-1 straipsnis [10]. Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, šios Prancūzijos teisės nuostatos „papildo“ taikytinas Sąjungos teisės nuostatas.

16. Kaip teisingai savo rašytinėse pastabose pažymėjo Komisija, Teisingumo Teismas, aiškindamas Reglamentą Nr. 1234/2007 [11] (nuo 2013 m. gruodžio 20 d. panaikintą ir pakeistą Reglamentu Nr. 1308/2013), jau turėjo galimybę nurodyti, kad Sąjungos teisės aktuose nustatyta kilmės vietos nuorodų apsaugos sistema yra „vienoda ir išsami“ ir pagal ją draudžiama taikyti tiek nacionalinę pagal šiuos teisės aktus saugomų geografinių nuorodų apsaugos sistemą [12], tiek dvi valstybes nares saistančiomis sutartimis numatytą apsaugos sistemą [13].

17. Antra, nors formuluodamas prejudicinius klausimus *Audencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) aiškiai nenurodo jokios konkrečios Sąjungos reglamentų SKVN apsaugos srityje nuostatos, nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamojoje dalyje šis teismas, kaip minėta, nurodo ne tik Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnį, bet ir Reglamento Nr. 510/2006 13 straipsnį [14]. Vis dėlto šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje [15] aiškiai nurodyta, kad į šio reglamento taikymo sritį nepatenka vyno sektoriaus produktai. Taigi pagrindinei bylai netaikomas nei Reglamentas Nr. 510/2006, nei jį pakeitęs Reglamentas Nr. 1151/2012.

18. Nepaisant to, kadangi geografinių nuorodų apsaugą reglamentuojančios nuostatos, numatytos atskiruose šio sektoriaus reglamentuose, suformuluotos taip, kad iš esmės sutampa, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis suformuota jurisprudencija, pripažįsta aiškinant atskiras apsaugos sistemas nustatytų principų horizontalų taikymą [16].

19. Galiausiai, kiek tai susiję su Sąjungos teisės aktų taikymu *ratione temporis*, nepaisant to, kad nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą apie tai aiškiai nepasakyta, akivaizdu, kad veiksmai, dėl kurių CIVC pareiškė ieškinį, bent iš dalies buvo atlikti po Reglamento Nr. 1308/2013 įsigaliojimo. Tai reiškia, kad prejudiciniai klausimai turi būti suprantami taip, kad jais siekiama Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies išaiškinimo. Be to, nors ir šis elementas iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra aiškus, gali būti, kad kai kurie pažeidimai, kuriuos galbūt padarė GB, pažeisdamas teises į SKVN „Champagne“, buvo

9 JORF, Nr. 0273, tekstas Nr. 8, 2010 m. lapkričio 25 d.

10 Paaiškinu, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pritarė nuorodoms į teisės aktus, kuriais buvo grindžiamas CIVC ieškinys pirmojoje instancijoje.

11 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1).

12 Žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 96, 101 ir 103 punktai).

13 Šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 99–102 punktai). Šiame sprendime Teisingumo Teismas teikia nuorodą į 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521, 107 ir paskesni punktai), kuriame Teisingumo Teismui buvo užduotas klausimas dėl tarp dviejų valstybių narių sudarytos sutarties, pagal kurią vienoje iš šių valstybių narių (bet ne Sąjungos lygmeniu) įregistruota geografinė nuoroda buvo pripažįstama ir saugoma kitoje valstybėje narėje, taikymo. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendime *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 99–102 punktai) Teisingumo Teismas vadovavosi tais pačiais argumentais, nagrinėdamas situaciją, kai kilmės vietos nuoroda buvo įregistruota Sąjungos lygmeniu.

14 Dabar – 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų 13 straipsnis. Šis reglamentas nuo 2013 m. sausio 3 d. panaikino ir pakeitė Reglamentą Nr. 510/2006.

15 Dabar – Reglamento Nr. 1151/2012 2 straipsnio 2 dalis.

16 Dėl reikalavimo su įregistruotų pavadinimų ir geografinių nuorodų apsauga susijusias Sąjungos teisės nuostatas, kurios priskiriamos prie Sąjungos horizontaliosios kokybės politikos, aiškinti taip, kad jas būtų galima taikyti nuosekliai, žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimą *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, 32 punktas, toliau – Sprendimas *CIVC*).

pradėti laikotarpiu, kai galiojo Reglamentas Nr. 1234/2007. Taigi, net jei nagrinėdamas prejudicinius klausimus nurodysiu tik Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą, atsakymai, kuriuos pasiūlysiu į šiuos klausimus, taip pat taikomi aiškinant Reglamento Nr. 1234/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 491/2009[17], 118m straipsnį, kuris yra suformuluotas iš esmės taip pat.

B. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

20. Pirmuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SKVN yra saugomos tik nuo veiksmų, susijusių su produktais, kurie yra tapatūs aptariamu pavadinimu pažymėtiems produktams arba į juos panašūs, ar ir nuo veiksmų, susijusių su paslaugomis – tiesioginiu arba netiesioginiu tų produktų platinimu.

21. Šis klausimas yra suformuluotas plačiai ir gali apimti bet kokį pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalį draudžiamą veiksmą.

22. Vis dėlto tiek iš pagrindinės bylos medžiagos[18], tiek iš antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų formuluočių ir nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų matyti, kad *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) abejonės ir ginčas, kurį šis teismas turi išspręsti, yra susiję konkrečiai su šio straipsnio 2 dalies b punkte numatyta apsauga nuo aliuzijos.

23. Nepaisant to, savo rašytinėse pastabose tiek CIVC, tiek Komisija aiškiai nurodė ir šios dalies a punktą, o Prancūzijos vyriausybė pirmąjį prejudicinį klausimą analizavo nurodydama visus Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalyje draudžiamus veiksmus, įskaitant įvardytus šios nuostatos c ir d punktuose[19].

24. Taikydamas proceso organizavimo priemonę Teisingumo Teismas paprašė šalių ir Statuto 23 straipsnyje nurodytų suinteresuotųjų asmenų pareikšti nuomonę dėl galimybės pagrindinėje byloje taikyti Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, t. y. nuostatą, kuria draudžiamas tiesioginis ar netiesioginis saugomo pavadinimo vartojimas komerciniais tikslais, jeigu išnaudojamas jo geras vardas. Teisingumo Teismo pateiktame klausime buvo daroma aiški nuoroda į 2018 m. birželio 7 d. Sprendimo *Scotch Whisky Association*[20] (toliau – Sprendimas *Scotch Whisky Association*) 31 punktą, kuriame, išsakydamas nuomonę dėl Reglamento Nr. 110/2008[21] 16 straipsnio a punkto aiškinimo, Teisingumo Teismas nurodė, kad „atvejai, kurie gali patekti į [šios nuostatos] taikymo sritį, turi atitikti reikalavimą, kad ginčijamame žymenyje įregistruota geografinė nuoroda būtų naudojama identiška arba fonetiškai ir (arba) vizualiai labai panaši“.

[17] 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 491/2009, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (OL L 154, 2009, p. 1).

[18] Iš CIVC rašytinių pastabų paaiškėja, kad ieškiniu, pareikštu prieš GB, ginčijama, jog pastarasis galbūt neteisėtai darė aliuziją į SKVN „Champagne“.

[19] Vis dėlto pabrėžiu, kad CIVC, Prancūzijos ir Italijos vyriausybės ir Komisija savo atsakymus į pirmąjį prejudicinį klausimą formuluoja nurodydami bendrai SKVN apsaugą arba Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnį.

[20] C-44/17, EU:C:2018:415.

[21] 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008, p. 16). Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto formuluotė yra panaši į Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotę, tačiau nuo jos skiriasi tuo, kad joje daroma nuoroda į tiesioginį ar netiesioginį „produktų, kuriems netaikomas įregistravimas“, naudojimą komerciniais tikslais, t. y. pateikiamas paaiškinimas, kurio nėra pirmojoje nuostatoje. Nepaisant šio skirtumo, Sprendimo *Scotch Whisky Association* 29–31 punktuose Teisingumo Teismo pateiktas žodžio „naudojimas“ aiškinimas gali būti taikomas Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytai sąvokai „vartojimas“.

25. Nekyla abejonių, kad SKVN „Champagne“ ir ginčijamas žymuo CHAMPANILLO fonetiškai ir vizualiai turi tam tikrų panašumų, ypač jeigu jie yra lyginami atsižvelgiant į pirmojo žodžio vertimą į ispanų kalbą – „Champán“[22]. Iš tiesų, išskyrus akcentą, pastarasis žodis yra tiksliai atkartojamas ir iš karto tiek vizualiai, tiek fonetiškai pastebimas ginčijamame pavadinime. Taigi galima pagrįstai kelti klausimą, taip pat siekiant nustatyti pirmojo prejudicinio klausimo taikymo sritį, ar Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis vis dėlto taikomas tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, t. y. ar aptariamo žymens naudojimas gali reikšti SKVN „Champagne“ „[naud]ojimą“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą[23].

26. Vis dėlto, kaip ir Komisija, esu linkęs į šį klausimą atsakyti neigiamai ir manau, kad CIVC ginčijami veiksmai turi būti nagrinėjami atsižvelgiant tik į Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą.

27. Jei tiesa, kad sąvoka saugomos geografinės nuorodos „[naud]ojimas“, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 103 straipsnio 2 dalies a punktą, gali apimti ir tokios nuorodos naudojimą ginčijamame žymenyje tokia forma, kuri yra „fonetiškai ir (arba) vizualiai labai panaši“[24], paaiškinimas, kurį Teisingumo Teismas pateikė Sprendime *Scotch Whisky Association*, leidžia manyti, kad reikalaujamas žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnis, kad būtų galima konstatuoti tokį naudojimą, turi būti ypač didelis ir artimas tapatumui. Šio sprendimo 29 punkte Teisingumo Teismas paaiškino, kad į šios nuostatos taikymo sritį patenka atvejai, kai saugoma geografinė nuoroda naudojama „tokios formos, kurios fonetinė arba vizuali sąsaja su nuoroda [yra] tokia artima, kad ginčijamas žymuo akivaizdžiai nuo jos neatskiriamas“.

28. Palyginus žymenis, dėl kurių kilo ginčas pagrindinėje byloje, mano nuomone, šis kriterijus netenkinamas. Visų pirma pagrindinėje byloje nagrinėjamas atvejis skiriasi nuo atvejo, nagrinėto byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *CIVC* ir kuri taip pat buvo susijusi su SKVN „Champagne“ vertimo atkartojimu dalyje produkto pavadinimo. Tuo atveju žymuo „Champagner“ (pavadinimo „Champagne“ vertimas į vokiečių kalbą) ginčijamame pavadinime buvo naudojamas atskirai, nors po jo buvo užrašas „Sorbet“. Pagrindinėje byloje ginčijamas žymuo gerokai labiau – tiek vizualiai, tiek fonetiškai – skiriasi nuo pavadinimo ispanų kalba „Champàn“ dėl prie tokio pavadinimo pridėtos priesagos „illo“.

29. Vis dėlto pažymiu, kad atrodo, jog dėl šios priesagos tarp pavadinimo „Champagne“ ir ginčijamo žymens galima nustatyti didelį konceptualų panašumą, jeigu ne realų tapatumą, jei, kaip, atrodo, aiškėja iš bylos medžiagos, pastarasis pažodžiui reiškia „mažas šampanas“ ir italų kalba maždaug atitinka žargono žodį „champagnino“ („šampaniukas“, prancūzų kalba „petit champagne“). Ši aplinkybė, mano nuomone, dar labiau patvirtina tai, kad aptariami veiksmai

[22] Šiuo klausimu primenu, kad Sprendime *CIVC* (34 ir 35 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, jog Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis ir Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis yra taikomi tokiu atveju, kai ginčijamame pavadinime yra ne SKVN, kaip tokia (nagrinėjamu atveju – SKVN „Champagne“), bet jos vertimas į vokiečių kalbą („Champagner“).

[23] Jei Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis turėtų būti laikomas taikytinu pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, GB veiksmai pagal šią nuostatą tikriausiai turėtų būti kvalifikuojami iš dalies kaip „tiesioginis vartojimas komerciniais tikslais“ (pavyzdžiui, žymens „Champanillo“ naudojimas siekiant savo įstaigose žymėti putojantį gėrimą / vyną arba kaip teikiamų maitinimo paslaugų logotipo) ir iš dalies kaip „netiesioginis vartojimas komerciniais tikslais“ (pavyzdžiui, naudojant šį žymenį reklamose ir socialiniuose tinkluose). Šiuo klausimu primenu, kad Sprendimo *Scotch Whisky Association* 32 punkte dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio a punkto Teisingumo Teismas nurodė, kad „tiesioginis“ naudojimas reiškia, kad saugoma geografinė nuoroda yra tiesiogiai pateikiama ant atitinkamo produkto arba jo pakuotės (arba, jei būtų pripažintas su paslaugomis susijęs naudojimas, kad ši nuoroda naudojama joms pažymėti), o „netiesioginis“ naudojimas reiškia, kad ši nuoroda yra pateikiama papildomose rinkodaros ar informavimo priemonėse, pavyzdžiui, šio produkto reklamoje arba su juo susijusiuose dokumentuose. Toks aiškinimas gali būti taikomas sąvokoms „tiesioginis vartojimas“ ir „netiesioginis vartojimas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį.

[24] Pagal analogiją žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 31 punktą.

patenka į Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį, kuri, kaip bus matyti toliau, apima atvejus, kai ginčijamas žymuo atitinkamam vartotojui asocijuojasi su produktu, kuriam taikoma SKVN [25].

30. Galiausiai pabrėžiu, kad, išsakydamas nuomonę dėl Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies (kurios tekstas suformuluotas taip, kad iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies tekstu) aiškinimo Teisingumo Teismas pripažino, kad šioje nuostatoje pateikiamas laipsniškas draudžiamų veiksmų sąrašas ir kad Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo sritis būtinai turi skirtis nuo kitų taisyklių, reglamentuojančių įregistruotų pavadinimų apsaugą, visų pirma nuo b punkto, taikymo srities [26]. Per plačiai aiškinant sąvoką „vartojimas“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, į ją įtraukiant atvejus, kai tariamai neteisėtais veiksmais laikomas saugomo pavadinimo naudojimas tokia forma, kuri iš esmės neatitinka įregistruoto pavadinimo, gali būti pernelyg susiaurinama skiriamoji linija tarp šioje nuostatoje reglamentuojamų ir tokių atvejų, kurie patenka į šio reglamento 103 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį, todėl gali tapti sudėtinga išlaikyti šių nuostatų faktinį savarankiškumą.

31. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, mano nuomone, nekyla ypatingų sunkumų siekiant atsakyti į pirmąjį prejudicinį klausimą, kaip jis apibrėžtas anksčiau.

32. Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto tekste aiškiai nurodoma, kad SKVN yra saugomos nuo bet kokio „netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produkto ar *paslaugos* kilmė“ [27]. Nekyla abejonių nei sintaksės požiūriu, nei atsižvelgiant į vidinę nustatytos taisyklės loginę darną, kad ši nuostata yra susijusi su aptariamu žymeniu pažymėto produkto ar paslaugos kilme. Kaip teisingai pažymėjo Italijos vyriausybė, kitaip ir negalėtų būti, nes, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 1308/2013 93 straipsnio 1 dalies a punkte, SKVN apibūdinamas šio reglamento 92 straipsnio 1 dalyje nurodytas produktas, todėl jos negali būti įregistruotos siekiant apibūdinti paslaugas.

33. Taigi Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto pažodinis aiškinimas rodo, kad SKVN yra saugomos nuo veiksmų, kurie patenka į šios nuostatos taikymo sritį, net ir tuo atveju, kai tokie veiksmai susiję su paslaugomis.

34. Tą pačią išvadą galima padaryti ir remiantis šios nuostatos teleologiniu aiškinimu.

35. Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad Reglamentas Nr. 1308/2013 yra bendros žemės ūkio politikos priemonė, kuria, be kita ko, siekiama užkirsti kelią tretiesiems asmenims neteisėtai gauti naudos iš pagal reglamento nuostatas įregistruotomis geografinėmis nuorodomis pažymėtų produktų turimos reputacijos, įgytos dėl jų kokybės [28].

36. Taigi šio reglamento 103 straipsnio 2 dalyje numatyta plataus masto apsauga, kuri, atsižvelgiant į tai, kas nustatyta šio reglamento 97 konstatuojamosios dalies pirmajame sakinyje, yra skirta tam, „kad nebūtų naudojamasi“ viena iš šių nuorodų pažymėtų „produktų geru vardu“.

[25] Pagal analogiją žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 33 punktą.

[26] Žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:1043, 24 ir 25 punktai).

[27] Išskirta mano.

[28] Žr., kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 1234/2007, 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 82 punktas) ir Sprendimo *CIVC* 38 punktą.

37. Konkrečiau kalbant, pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama nepagrįstai turėti naudos iš SKVN (arba iš SGN) reputacijos, sukuriant atitinkamą asociaciją.

38. Tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto aiškinimas, pagal kurį nebūtų numatoma SKVN apsauga tuo atveju, kai ginčijamu žymeniu apibūdinamos paslaugos, o ne produktas, ne tik neatitiktų Teisingumo Teismo įregistruotų geografinių nuorodų apsaugai pripažįstamos plačios taikymo srities, bet, kaip teisingai pažymėjo Italijos vyriausybė, taip aiškinant nebūtų galima visapusiškai pasiekti ir apsaugos tikslo, nustatyto šio reglamento 97 konstatuojamosios dalies pirmajame sakinyje. Nepagrįstai turėti naudos iš SKVN pažymėto produkto gero vardo galima ne tik tuo atveju, kai Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte draudžiami veiksmai yra susiję su produktu, bet ir tuo atveju, kai jie susiję su paslauga.

39. Norint įgyvendinti Reglamente Nr. 1308/2013 nustatytus tikslus, ši nuostata turi būti taikoma ir tais atvejais, kai aliuzija į SKVN daroma teikiant rinkai paslaugas. Be to, tokią išvadą aiškiai galima daryti ir remiantis šio reglamento 97 konstatuojamosios dalies antruoju sakiniu, kurį nurodo tiek CIVC, tiek Prancūzijos ir Italijos vyriausybės bei Komisija ir kuriame numatyta, kad, „[s]iekiant skatinti sąžiningą konkurenciją <…>, [SKVN ir SGN] apsaugą taip pat turėtų būti galima suteikti tiems produktams ir paslaugoms, kuriems šis reglamentas netaikomas, įskaitant Sutarčių I priede nenurodytus produktus ir paslaugas“ [29]. Taip pat reikėtų pažymėti, kad šio reglamento 92 konstatuojamojoje dalyje, konkrečiai kalbant apie saugomas vynų kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas, skatinamas suvienodinimas su Reglamentu Nr. 1151/2012, nustatančiu Sąjungos horizontaliąją kokybės politiką. Atitinkamai šio reglamento 32 konstatuojamojoje dalyje, nurodant, kad „kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos sritis turėtų būti išplėsta taip, kad apimtų registruotų prekių bei paslaugų pavadinimų netinkamą naudojimą, imitavimą ir mėgdžiojimą“, aiškiai pasakoma, kad reikia užtikrinti, kad apsauga būtų suderinta „su ta, kuri taikoma vyno sektoriui“.

40. Taigi, remdamasis tuo, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakyti, kad Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad į šios nuostatos taikymo sritį gali patekti ir netinkamas SKVN naudojimas, imitavimas ar mėgdžiojimas, kai šie veiksmai yra susiję su paslaugomis.

41. Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų atsakymą į pirmąjį prejudicinį klausimą pateikti neapsiribodamas tik Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto aiškinimu, prieš tęsdamas savo analizę norėčiau paaiškinti, kad tokia taikymo sritis, kokią siūlau Teisingumo Teismui suteikti šiai nuostatai, mano nuomone, turi būti pripažįstama ir šio reglamento 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčiui.

42. Pirma, šios nuostatos tekste, nurodant „[nuo] *bet kokio* tiesioginio ar netiesioginio <…> *vartojimo* komerciniais tikslais“ [30], nesudaroma galimybių apriboti šios nuostatos taikymo sritį tais atvejais, kai vartojimas yra susijęs tik su produktais, neapimant su paslaugomis susijusio vartojimo. Be to, paaiškinant, kad draudimas taikomas, „jeigu taip naudojant išnaudojamas kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos geras vardas“, šia nuostata aiškiai pabrėžiamas naudojimo poveikis, o ne jo konkretus būdas. Antra, tie patys argumentai, susiję su Reglamento

[29] Kalbama apie produktus, kuriems taikomi SESV 39–44 straipsniai dėl bendros žemės ūkio politikos.

[30] Išskirta mano.

Nr. 1308/2013 tikslais ir reglamentu pagal jo nuostatas įregistruotoms geografinėms nuorodoms suteikiamos apsaugos mastu, kurie išdėstyti šios išvados 35 ir 36 punktuose, taikomi ir siekiant šio reglamento 103 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį aiškinti teleologiškai [31].

C. Dėl antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų

43. Antruoju ir trečiuoju prejudiciniais klausimais, kurie turėtų būti nagrinėjami bendrai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, kokie kriterijai turėtų būti taikomi vertinant, ar egzistuoja aliuzija pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą. Visų pirma *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) kyla klausimas, koks vaidmuo atliekant šį vertinimą turi būti suteikiamas produkto, kuriam taikoma SKVN, ir produkto (ar paslaugos), kuriam apibūdinti naudojamas aptariamas žymuo, palyginimui ir ar pirmiausia reikia nustatyti, ar šie produktai yra tapatūs arba panašūs, ar tai, kad tarp šių produktų (arba tarp produkto, kuriam taikoma saugoma kilmės vietos nuoroda, ir atitinkamos paslaugos) egzistuoja kitokio pobūdžio ryšys.

44. Šiuo klausimu pirmiausia norėčiau pažymėti: jei Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkte nurodoma, kad tiesioginis ar netiesioginis SKVN vartojimas yra draudžiamas tiek tuo atveju, kai ji naudojama „panašiems produktams“, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos (a punkto i papunktis), tiek tuo atveju, jeigu taip naudojant išnaudojamas geras SKVN vardas (a punkto ii papunktis), šio straipsnio 2 dalies b punkte nepateikiama jokios informacijos nei dėl to, kad apsauga nuo aliuzijos taikoma tik tais atvejais, kai SKVN pažymėti produktai ir produktai ar paslaugos, kuriems naudojamas ginčijamas žymuo, yra „palyginami“ ar „panašūs“, nei dėl to, kad ši apsauga taikoma atvejams, kai šis žymuo yra susijęs su produktais ir (arba) paslaugomis, nepanašiais į tuos, kuriems taikoma SKVN [32]. Kita vertus, sąvoka „prekių panašumas“, kaip taikoma prekių ženklų teisėje [33], kurią, atrodo, nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nėra vartojama, kalbant apie geografinių nuorodų apsaugą; pastaruoju atveju, kaip minėta, vartojama sąvoka „produktų panašumas“ [34], t. y. sąvoka, kuri, atrodo, turėtų būti aiškinama siauriau [35].

45. Tokiomis aplinkybėmis – priešingai nei, kaip atrodo, teigia CIVC ir Prancūzijos vyriausybė – nemanau, kad Teisingumo Teismo pateiktas paaiškinimas, pagal kurį įregistruotų pavadinimų apsauga nuo aliuzijos nepriklauso nuo to, ar nustatyta, kad yra galimybė supainioti [36], turi

[31] Žr. Sprendimo *CIVC* 31 punktą. Šiuo atžvilgiu tokia apsauga taikoma ir nepanašiems produktams; pagal analogiją žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimą *Budějovický Budvar / VRDT – Anheuser-Busch (BUDWEISER)* (T-53/04–T-56/04, T-58/04 ir T-59/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:167, 175 punktas).

[32] Kita vertus, žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimo *Budějovický Budvar / VRDT – Anheuser-Busch (BUD)*, T-60/04–T-64/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:169, 164–169 punktus, ypač 166 punktą.

[33] Šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimą *Canon* (C-39/97, EU:C:1998:442, 23 punktas).

[34] Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis. Beje, norėčiau pažymėti, kad tokios pačios sąvokos, pavyzdžiui, „tos pačios rūšies produktas“, taip pat vartojamos Sąjungos reglamentų dėl geografinių nuorodų nuostatose, susijusiose su absoliučiais atsisakymo įregistruoti prekių ženklą pagrindais prieštaravimo SKVN ar SGN atveju (žr., pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1151/2012 14 straipsnio 1 dalį). Šias sąvokas Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) aiškina vienodai; žr. Europos Sąjungos prekių ženklų nagrinėjimo gaires, B dalis „Nagrinėjimas“, 4 skirsnis „Absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai“, 10 skyrius „Geografinėms nuorodoms prieštaraujantys prekių ženklai“, p. 618.

[35] Žr. 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau National Interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 55 punktas). Dėl Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąvokos „tos pačios rūšies produktas“ platesnio aiškinimo žr. 2017 m. vasario 2 d. Sprendimą *Mengozzi / EUIPO – Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano (TOSCORO)* (T-510/15, EU:T:2017:54, 44 punktas); jame nustatyta, jog pakanka, kad atitinkamas produktas turėtų tam tikrų bendrų savybių su produktu, kuriam skirta geografinė nuoroda.

[36] Pagal analogiją žr. 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 26 punktas) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 45 punktas).

lemiamos reikšmės siekiant nustatyti, ar šios apsaugos taikymo sritis turi būti laikoma apimanti tik produktus ir (arba) paslaugas, panašius į produktą, kuriam taikoma SKVN. Galimybė supainioti gali būti atmetama, pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte aiškiai numatytais atvejais, kai nurodoma produkto ar paslaugos kilmė arba kai pateikiami tokie įrašai, kaip „metodas“ ar „imitacija“, taip pat tais atvejais, kai produktai, kuriems taikoma SKVN, ir produktai ar paslaugos, kuriems taikomas ginčijamas žymuo, yra tapatūs arba panašūs.

46. Turint tai omenyje, jei nekyla abejonių, kad savaime „natūrali“ SKVN apsaugos nuo aliuzijos taikymo sritis apima atvejus, kai dėl produktų, kuriems taikomas saugomas pavadinimas, ir produktų ar paslaugų, pažymėtų ginčijamu žymeniu, tapatumo ar panašumo naudodamas pastarąjį žymenį jo savininkas gali pasisavinti pirmiesiems produktams pripažįstamas tipines savybes, jau iš pačios Reglamento Nr. 1308/2013 preambulės, kaip minėta [37], matyti ir yra aiškiai nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, kad SKVN apskritai yra saugomos nuo bet kokio neteisėto naudos gavimo iš produktų, kuriems jos taikomos, turimos reputacijos.

47. Kaip jau turėjau galimybę pažymėti savo išvadoje byloje *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:11, 17 punktas), apsauga nuo aliuzijos yra tam tikra *sui generis* apsauga, nesusijusi su klaidinimo kriterijumi – taikant šį kriterijų daroma prielaida, kad žymuo, kuris yra ginčo dalykas, tapatus registruotai nuorodai ir gali suklaidinti visuomenę dėl produkto geografinės kilmės ar ypatybių, – ir nėra tiktai apsauga nuo galimybės supainioti. Pagrindinis jos tikslas yra registruotų nuorodų kokybinio paveldo ir reputacijos apsauga nuo parazitavimo veiksmų.

48. Taigi tai, ar egzistuoja aliuzija, turi būti vertinama remiantis konkrečiais SKVN suteikiamos apsaugos kriterijais, kurie leistų pasiekti Sąjungos kokybės politikos tikslus.

49. Teisingumo Teismas palaipsniui nustatė kriterijus, kuriais reikia remtis atliekant šį vertinimą. Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad sąvoka „aliuzija“ pirmiausia apima atvejį, kai gaminiui apibūdinti vartojamoje sąvokoje yra įregistruoto pavadinimo dalis, todėl „susidūręs su gaminio pavadinimu“ vartotojas „įsivaizduos prekę, kuriai skirta kilmės vietos nuoroda“ [38].

50. Sprendime *Scotch Whisky Association* pareikšdamas nuomonę dėl Reglamento Nr. 110/2008 16 straipsnio b punkto Teisingumo Teismas vis dėlto nurodė, kad nei dalinis įregistruoto pavadinimo įtraukimas į ginčijamą pavadinimą, nei pastarojo pavadinimo fonetinis ir vizualinis panašumas su įregistruotu pavadinimu nėra būtinos sąlygos, siekiant nustatyti, ar egzistuoja aliuzija [39]. Ji gali paaiškėti vien iš įregistruoto pavadinimo ir ginčijamo žymens „konceptualaus artumo“ [40]. Tam nepakanka, kad nagrinėjamo žymens ginčijamas elementas tikslinėms visuomenės grupėms keltų bet kokią asociaciją su įregistruotu pavadinimu arba geografine vietove, susijusia su tuo pavadinimu. Reikia nustatyti „pakankamai tiesiogin[į] ir vienareikšm[į] ryš[į]“ tarp šio elemento ir įregistruoto pavadinimo [41].

[37] Žr. šios išvados 35–37 punktus.

[38] Pagal analogiją žr. 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 25 punktas); 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 44 punktas) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktas).

[39] Žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 46 ir 49 punktus.

[40] Žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 50 punktą.

[41] Žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 53 punktą.

51. Pasak Teisingumo Teismo, siekiant nustatyti, ar egzistuoja „aliuzija“ į SKVN pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalį, kaip ir pagal atitinkamas reglamentų nuostatas, kuriomis reglamentuojamos įvairios Sąjungos kokybės sistemos, lemiamas kriterijus yra tai, „ar vartotojas, susidūręs su ginčijamu pavadinimu, iškart įsivaizduoja gaminį, kuriam suteikta saugoma [kilmės vietos] nuoroda“ [42]. Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad negalima atmesti galimybės, kad egzistuoja aliuzija, ir tais atvejais, kai ginčijamą elementą sudaro ne pavadinimas, bet vaizdiniai žymenys, kurie, atsižvelgiant į jų konceptualų panašumą į įregistruotą pavadinimą, vartotojui gali tiesiogiai ir nedviprasmiškai sudaryti įspūdį, kad jais nurodomi produktai, kuriems taikomas toks pavadinimas [43].

52. Tiesa, minėtus principus Teisingumo Teismas apibrėžė nagrinėdamas atvejus, kai produktai, kuriems taikomas įregistruotas pavadinimas, ir ginčijamu žymeniu pažymėti produktai buvo iš esmės panašūs.

53. Vis dėlto, palaipsniui nustatydamas vertinimo, ar egzistuoja aliuzija, kriterijus, Teisingumo Teismas vis aiškiau pabrėžė minčių apie ginčijamą žymenį ir produktą, kuriam taikoma SKVN arba SGN, asociacijos procesą. Tokiomis aplinkybėmis aptariamų produktų panašumas tiek komerciniu aspektu, tiek jų konkretaus pateikimo būdu buvo laikomas vertinimo elementu, ar dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, fonetinio, vizualaus ir konceptualaus panašumo gali kilti būtina minčių asociacija, o ne išankstinė sąlyga, skirta nustatyti, ar egzistuoja aliuzija [44].

54. Apskritai, kaip jau turėjau galimybę pažymėti savo išvadoje byloje *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* [45], iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti [46], kad analizuojant, ar egzistuoja aliuzija, turi būti atsižvelgiama į bet kokią tiesioginę ar netiesioginę nuorodą į įregistruotą pavadinimą, t. y. žodinius ar vaizdinius elementus tradicinio produkto etiketėje [47] arba ant jo pakuotės, arba į elementus, kurie susiję su tokio produkto forma arba pateikimu visuomenei [48]. Atliekant tokią analizę, taip pat reikėtų atsižvelgti į aptariamų gaminių tapatumą arba panašumo laipsnį ir jų pateikimo rinkai sąlygas, be kita ko, kiek tai susiję su atitinkamais pardavimo kanalais, taip pat į elementus, leidžiančius nustatyti, ar nuoroda į gaminį, kuriam taikoma saugoma nuoroda, yra tyčinė, ar, priešingai, atsitiktinė. Nustatant, ar egzistuoja aliuzija, reikia įvertinti visus požymius, nes vieno iš tokių požymių buvimas arba nebuvimas savaime nėra pagrindas patvirtinti arba atmesti aliuzijos buvimą.

[42] Pagal analogiją žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 51 punktą; taip pat 2019 m. gegužės 2 d. Sprendimą *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:344, 20 punktas) ir 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:1043, 26 punktas).

[43] Žr. 2019 m. gegužės 2 d. Sprendimą *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:344, 21 punktas). Taip pat žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:1043, 27 punktas).

[44] Žr., pavyzdžiui, 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 33 ir 35 punktai).

[45] C-614/17, EU:C:2019:11, 29 punktas.

[46] Žr., visų pirma, 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 27 ir 28 punktai), 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 46 ir 47 punktai), 2011 m. liepos 14 d. Sprendimą *Bureau National Interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 ir C-27/10, EU:C:2011:484, 57 punktas) ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 33, 35 ir 37 punktai).

[47] Kalbama apie produktus, kuriems netaikomas saugomas pavadinimas ar saugoma geografinė nuoroda.

[48] Šiuo klausimu primenu, kad 2019 m. gegužės 2 d. Sprendime *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:344, 27 punktas) Teisingumo Teismas, pareikšdamas nuomonę dėl Reglamento Nr. 510/2006 13 straipsnio 1 dalies a–d punktų, nurodė, kad šioje nuostatoje nurodytų neteisėtų veiksmų laipsniškas išvardijimas yra susijęs su draudžiamų veiksmų pobūdžiu, o ne veiksniais, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar kalbama apie vieną, ar kitą atvejį.

55. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, manau, kad produkto, kuriam taikoma SKVN arba SGN, ir ginčijamu žymeniu pažymėto produkto (arba paslaugos) arba pirmojo produkto ir antrajam produktui būdingos sudedamosios dalies [49] tapatumas arba panašumas nėra elementas, kurį pirmiausia reikia įvertinti, kad būtų galima *a priori* atmesti galimybę, jog egzistuoja aliuzija pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą.

56. Vis dėlto šis tapatumas ar panašumas arba jo nebuvimas yra elementas, į kurį, nagrinėjant visas reikšmingas aplinkybes, reikia atsižvelgti siekiant įvertinti, ar konkrečiai tenkinamos tokios aliuzijos sąlygos. Tai, kad šie produktai turi bendrų objektyvių požymių, kad vartojami tais pačiais atvejais ar kad yra panašūs, taip pat tai, kad yra konkuruojantys ar papildantys [50], yra reikšmingas vertinimo elementas, kaip ir tai, kad tuo atveju, kai ginčijamas žymuo yra susijęs su paslauga, ši paslauga susijusi su produkto, kuriam taikomas įregistruotas pavadinimas, arba tapataus ar panašaus produkto platinimu.

57. Atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo suformuluotus klausimus, reikia pateikti ir tam tikrų paaiškinimų dėl atitinkamo vartotojo sąvokos vertinant aliuziją ir dėl aliuzijos laipsnio. Toliau bus pateikta tam tikra informacija dėl minėtų principų taikymo pagrindinėje byloje.

1. Dėl tikslinės visuomenės grupės

58. Kadangi, kaip minėta, nustatant, ar egzistuoja Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalyje draudžiama aliuzija, nereikia įrodyti, kad egzistuoja suklaidinimo galimybė, tikslinė visuomenės grupė, kurios suvokimas yra svarbus siekiant įvertinti, ar ginčijamas žymuo gali sukelti neteisėtą asociaciją su įregistruotu pavadinimu, nėra sudaryta (priešingai, nei, kaip atrodo, laikė *Juzgado mercantil de Barcelona* (Barselonos komercinių bylų teismas) sprendime, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui) tik iš asmenų, kuriems vartoti skirti šiuo pavadinimu pažymėti produktai, rato.

59. Atsižvelgdamas visų pirma į sąžiningos konkurencijos ir vartotojų apsaugos tikslus, kurių siekiama SKVN ir SGN apsaugos mechanizmais, Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad vertindamas, ar egzistuoja aliuzija į šias nuorodas, nacionalinis teismas turi atsižvelgti į „pakankamai informuoto, protingai pastabaus ir nuovokaus vidutinio vartotojo“ [51] suvokimą ir kad, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti veiksmingą ir vienodą šių nuorodų apsaugą visoje Sąjungos teritorijoje, ši sąvoka apima Europos [52], o ne tik, kaip, atrodo, klaidingai mano GB, valstybės narės, kurioje gaminamas aliuziją į registruotą pavadinimą keliantis gaminys (arba teikiama paslauga), vartotoją [53].

[49] Kalbama apie atvejį, Teisingumo Teismas nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *CIVC*, – jį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas netiesiogiai nurodo formuluodamas antrąjį prejudicinį klausimą.

[50] Šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 37 punktas).

[51] Pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 22–26 punktai).

[52] Žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 27 punktas) ir 2019 m. gegužės 2 d. Sprendimą *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:344, 47–50 punktai); taip pat žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 59 punktą.

[53] Žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 27 punktas).

2. Dėl aliuzijos „laipsnio“

60. Trečiajame prejudiciniame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo galimybę nustatyti „aliuzijos pavojaus“ laipsnį (visų pirma atsižvelgiant į produktų, į kuriuos daroma aliuzija, ir produktų ir paslaugų, kuriais daroma aliuzija, palyginimą) ir į Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį neįtraukti atvejų, kai šis pavojus yra menkas arba nereikšmingas.

61. Šiuo klausimu jau paaiškinau, kad vertinimas taikant šią nuostatą turi būti atliekamas atsižvelgiant į visus reikšmingus veiksnius, įskaitant aptariamų produktų (arba produktų, kuriems taikomas įregistruotas pavadinimas, ir ginčijamu žymeniu pažymėtos paslaugos) panašumą, tačiau šio panašumo nebuvimas arba mažesnis jo laipsnis nėra pagrindas automatiškai atmesti aliuzijos buvimo galimybę.

62. Turint tai omenyje, jei nacionalinis teismas, kuris turi atlikti šį vertinimą [54], remdamasis preziumuojama vartotojo reakcija [55], padaro išvadą, kad pastarasis, susidūręs su ginčijamu žymeniu, „iškart įsivaizduoja“ gaminį, kuriam taikomas įregistruotas pavadinimas, šio žymens naudojimas patenka į Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto draudimo taikymo sritį. Kita vertus, jei, šio teismo vertinimu, tokios minčių asociacijos negali kilti, turi būti laikoma, kad aliuzija pagal šią nuostatą neegzistuoja.

63. Taigi sąvokos „aliuzija“ laipsnis negali būti nustatomas. Teisingumo Teismas šios sąvokos kontūrus jau yra apibrėžęs Sprendime *Scotch Whisky*, kuriame, kaip jau minėjau šios išvados 50 punkte, nurodė, kad tik nustačius „pakankamai tiesiogin[į] ir vienareikšm[į] ryš[į]“ [56] tarp ginčijamo žymens ir įregistruoto pavadinimo gali būti laikoma, kad šios sąvokos sąlygos yra tenkinamos [57]. Nenustačius taip „kvalifikuojamo“ ryšio, net ir tuo atveju, kai yra daroma nuoroda į įregistruotą pavadinimą ir aptariami produktai yra panašūs, aliuzija turi būti atmetama.

3. Taikymas pagrindinės bylos aplinkybėms

64. Nors, kaip jau minėta, sprendimą dėl jam vertinti pateikto atvejo, atsižvelgdamas į visus minėtus elementus, turi priimti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vis dėlto Teisingumo Teismas, nagrinėdamas prejudicinį klausimą, prireikus gali pateikti paaiškinimų, kurie padėtų šiam teismui priimti sprendimą [58].

[54] Pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 31 punktas).

[55] Pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 22 punktas).

[56] Kaip nurodžiau savo išvadoje byloje *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:11, 19 punktas), mano nuomone, šį paaiškinimą reikėtų suprasti taip, kad įvaizdžio atkūrimui nustatyti reikėtų vertinti vartotojo reakcijos į dirgiklį greitumą (tam, kad vyktų asociacinis pažintinis procesas, neturi prireikti sudėtingo informacijos apdorojimo) ir intensyvumą (asociacija su gaminio, kuriam taikoma registruota nuoroda, įvaizdžiu turi būti gana stipri).

[57] Žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 53 punktą.

[58] Pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

65. Tuo atveju, kai, kaip yra pagrindinėje byloje, reikia nustatyti, ar egzistuoja aliuzija, susijusi su pavadinimo naudojimu, nacionalinis teismas, remdamasis nurodyta jurisprudencija, turi atsižvelgti į tai, ar įregistruotas pavadinimas nėra ginčijamo pavadinimo dalis, į pastarojo fonetinį ir (arba) vizualų panašumą į įregistruotą pavadinimą [59], taip pat į konceptualų skirtingoms kalboms priklausančių žodžių, dėl kurių kilo ginčas, artumą [60].

66. Iš pagrindinės bylos aplinkybių matyti, kad SKVN „Champagne“ (taip, kaip ji įregistruota) buvo iš dalies įtraukta į ginčijamą pavadinimą. Šios SKVN vertimas į ispanų kalbą („Champàn“) buvo įtrauktas visas (išskyrus akcentą). Tai rodo reikšmingą vizualinį ir fonetinį šių dviejų pavadinimų panašumą tiek atsižvelgiant į formą, kuria buvo įregistruota SKVN „Champagne“, tiek į šio pavadinimo vertimą į ispanų kalbą. Konceptualiu požiūriu, kaip jau buvo pažymėta, atrodo, kad egzistuoja tiesioginis ryšys su produktu, kuriam taikoma SKVN „Champagne“, jei, – panašu, tačiau tai turi patvirtinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, – ispanų kalba žodis „Champanillo“ pažodžiui reiškia „mažas šampanas“.

67. Dėl elementų, nesusijusių su pavadinimų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimu, pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės pirmiausia nustatyti esamą produkto, kuriam taikoma SKVN „Champagne“, ir ginčijamu žymeniu pažymėtos paslaugos ryšį, kurį, atrodo, sunku užginčyti, kalbant apie maitinimo paslaugas, t. y. paslaugas, kurios gali būti tiesiogiai susijusios su šampano ar „panašių“ produktų pateikimu rinkai. Turės būti vertinamas šio ryšio intensyvumas nustatant, ar (kaip, atrodo, yra nagrinėjamu atveju) šampano arba tokio tipo gėrimų pardavimas nėra neįprastas taip pat ir maitinimo sektoriuje, kuriame GB vykdo veiklą [61].

68. Dar vienas elementas, į kurį vertindamas turės atsižvelgti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, yra tai, kad ginčijamas pavadinimas GB naudojamose iškabose ir reklamose pateikiamas kartu su nuotrauka, kurioje matyti dvi putojančio gėrimo pripildytos stiklinės (taurės ant kojelės, paprastai naudojamos gerti šampanui), kurios yra viena prie kitos ir vaizduoja susidaužimą. Nepaisant raudonos gėrimo spalvos, toks vaizdavimas neabejotinai gali kelti aliuziją į produktą, kuriam taikoma SKVN „Champagne“, ir kartu į šventes, kurios paprastai susijusios su jo vartojimu.

69. Galiausiai, nors norint konstatuoti aliuziją pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalį [62] nereikia nustatyti, ar veiksmas yra tyčinis, tai yra elementas, į kurį būtina atsižvelgti atliekant tokį vertinimą [63]. Visos minėtos aplinkybės, įskaitant tai, kad ginčijamu žymeniu pažymėtose įstaigose anksčiau buvo parduodamas putojantis vynas naudojant tą patį pavadinimą CHAMPANILLO, vertinant bendrai, rodo, jog aliuzija į SKVN „Champagne“ buvo daroma neatsitiktinai.

[59] Pagal analogiją žr. 1999 m. kovo 4 d. Sprendimą *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, 25 ir 27 punktai), 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 46–48 punktai) ir 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:1043, 26 punktas).

[60] Pagal analogiją žr. 2008 m. vasario 26 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-132/05, EU:C:2008:117, 47 punktas) ir 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:1043, 26 punktas); taip pat žr. Sprendimo *Scotch Whisky Association* 50 punktą.

[61] Pažymiu, kad atsakydamas į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus GB apibūdina savo maitinimo veiklą kaip orientuotą į greitai vartoti skirtus patiekalus, kuriai nebūdinga „prabanga ir prestižas“, su kuo CIVC sieja jo ginamą SKVN.

[62] Šiuo klausimu žr. generalinio advokato F. G. Jacobs išvadą byloje *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1998:614, 33 punktas).

[63] Žr. generalinio advokato F. G. Jacobs išvadą byloje *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1998:614, 35 punktas); taip pat mano išvadą byloje *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:11, 29 punktas) ir mano išvadą byloje *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:730, 45 punktas).

70. Taigi, atsižvelgdamas į tai, kad vertinimą turi atlikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir remdamasis elementais, kurie aiškėja iš bylos medžiagos, esu linkęs manyti, kad pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus vidutinis Europos vartotojas, susidūręs su žymeniu „Champanillo“, kaip jis naudojamas GB siekiant pažymėti savo maitinimo paslaugas ir jas reklamuoti, iškart įsivaizduoja produktą, kuriam taikoma SKVN „Champagne“, todėl yra tenkinamos pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punktą draudžiamos aliuzijos sąlygos.

4. Išvada dėl antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų

71. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į antrąjį ir trečiąjį prejudicinius klausimus: siekiant nustatyti, ar pagal Reglamento
Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalį egzistuoja aliuzija į SKVN, nebūtina pirmiausia nustatyti, kad produktas, kuriam taikoma SKVN, ir ginčijamu žymeniu pažymėtas produktas ar paslauga yra tapatūs ar panašūs arba kad pastarojo produkto sudedamosiose dalyse yra produktas, kuriam taikoma SKVN. Vis dėlto toks tapatumas ar panašumas arba jo nebuvimas yra elementas, į kurį kartu su visais kitais reikšmingais elementais turi atsižvelgti nacionalinis teismas, siekdamas įvertinti, ar egzistuoja aliuzija, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

D. Dėl ketvirtojo prejudicinio klausimo

72. Ketvirtuoju prejudiciniu klausimu *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas) Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar norint taikyti Reglamento
Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalyje numatytą apsaugą nuo aliuzijos reikia nustatyti, kad egzistuoja nesąžininga konkurencija.

73. Kaip minėta, Sąjungos teisės aktuose kokybės srityje nustatyta įregistruotų pavadinimų apsauga atitinka specialius kriterijus, kurie yra tinkami šiais teisės aktais siekiamiems tikslams įgyvendinti[64]. Šie kriterijai išsamiai nurodyti nuostatose, reglamentuojančiose įvairius įregistruotų pavadinimų pažeidimo atvejus ir įtrauktose į šio sektoriaus ir horizontaliuosius reglamentus, kurie sudaro šiuos teisės aktus[65]. Be to, šios nuostatos turi būti taikomos vienodai visoje Sąjungos teritorijoje.

74. Kiek tai susiję visų pirma su įregistruotų pavadinimų apsauga nuo aliuzijos, iš atsakymų į pirmuosius tris prejudicinius klausimus matyti, kad ši apsauga nereiškia, kad turi būti nustatoma, jog tarp produktų, kuriems taikomas įregistruotas pavadinimas, ir produktų ar paslaugų, kuriems naudojamas ginčijamas žymuo, yra konkurencija ar kad vartotojas gali supainioti šiuos produktus ir (arba) paslaugas, taip pat, kad veiksmai, kuriais gali būti perteikiama aliuzija, yra tyčiniai.

75. Taigi, jei, kaip pažymėjo Komisija, neatmetama galimybė, kad atliekant tą patį veiksmą kartu gali būti tenkinamos Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte draudžiamo veiksmo ir taikytinoje nacionalinėje teisėje nustatytos nesąžiningos konkurencijos sąlygos, šios nuostatos taikymo sritis yra platesnė ir neapsiriboja tik atvejais, kai šis veiksmas yra atliekamas konkurento.

[64] Dėl būtent geografinių nuorodų reglamentavimo, palyginti su prekių ženklų reglamentavimu, savarankiškumo žr. mano išvadą byloje *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier* (C-490/19, EU:C:2020:730, 29 punktas).

[65] Šiuo klausimu žr. šios išvados 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

76. Dėl to siūlau į ketvirtąjį prejudicinį klausimą atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta apsauga nuo aliuzijos neapsiriboja tik tais atvejais, kai atliekant veiksmą, kuriuo gali būti perteikiama aliuzija, tenkinamos atitinkamose taikytinos nacionalinės teisės nuostatose numatytos nesąžiningos konkurencijos sąlygos.

IV. Išvada

77. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Audiencia provincial de Barcelona* (Barselonos provincijos teismas, Ispanija) pateiktus prejudicinius klausimus:

2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, 103 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad į šios nuostatos taikymo sritį gali patekti ir netinkamas SKVN naudojimas, imitavimas ar mėgdžiojimas, kai šie veiksmai yra susiję su paslaugomis.

Siekiant nustatyti, ar pagal Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalį egzistuoja aliuzija į saugomą kilmės vietos nuorodą, nebūtina pirmiausia nustatyti, kad produktas, kuriam taikomas ši nuoroda, ir ginčijamu žymeniu pažymėtas produktas ar paslauga yra tapatūs ar panašūs arba kad pastarojo produkto sudedamosiose dalyse yra produktas, kuriam taikoma saugoma kilmės vietos nuoroda. Vis dėlto toks tapatumas ar panašumas arba jo nebuvimas yra elementas, į kurį kartu su visais kitais reikšmingais elementais turi atsižvelgti nacionalinis teismas, siekdamas įvertinti, ar egzistuoja aliuzija, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

Reglamento Nr. 1308/2013 103 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta apsauga nuo aliuzijos neapsiriboja tik tais atvejais, kai atliekant veiksmą, kuriuo gali būti perteikiama aliuzija, tenkinamos atitinkamose taikytinos nacionalinės teisės nuostatose numatytos nesąžiningos konkurencijos sąlygos.